

ИЗСТРАДАНАТА ИМПЕРИЯ НА ПРЕДЦИТЕ

Научени сме, че междувременно славяни започнали да преминават през проходи в Карпатите и когато визиготите от Мизия поели към Италия, те заели техни области и по поречието на Долен Дунав, та през VI в. заселили Влашко – земите на траките даки/гети.

Гети, наречени още склавини

Всъщност чак в средата на XVI в. бенедиктинският монах от хърватски произход Мавро Орбини в книгата си „Царството на славяните“ споменава като общо понятието „славяни“. Но през 1851 г. председателят на Имперското историческо общество в Русия Александър Чертков в книгата си „Тракийските племена отвъд Дунав“ е защитил тезата, че ограбени балкански траки са били прогонени на север от нахлули завоеватели в техните/нашите земи. След като по свидетелствата на старите автори и откритите документи от ония времена обстоятелствено разглежда историята на това разселение след нашествието на римските легиони чак до Дунав през 46 г., той пита: „Ако даките и славяните са били два различни народа, то къде се спотайват безбройните племена даки, за да изчезнат напълно през IV в.?“.

На пръв поглед изглежда, че Чертков е целял така да обвърже по произход и късно достигналите до своя държава руснаци към прославяните от древността траки. Но в последвалата хипотеза на американските изследователи Уилям Райън и Уолтър Питман и на север са поели след Потопа много от загубилите тук земите си. Защо с тази презумпция не преминем през вратата, която още от началото на VII в. Теофилакт Симоката е открил в „Историята“ си: „Гети, наречени още склавини, прекосяват границите на Тракия“. Като съвременник на „славянското нашествие“ той е държал да бъде ясно разбран: „Склавини, или гети, защото така бяха наричани в древността“!

През 1911 г. Никола Йонков-Владикин в своята „История на древните траки от новокаменния период до цар Борис“ също отстоява с всички достъпни му аргументи тезата, че „в най-старите времена един народ, един език, разделен на много наречия, е населявал полуостровите: Балкански и Малоазийски, Дакия, сегашна Румъния и Скития (сегашна Русия, Киев), както и останалите славянски земи. И наистина Дакия е била населена от траки, а самите славяни са дошли от същата Дакия“. „Ония народи, които след края на т. нар. Велико преселение на народите *биват наричани „славяни“*, са всъщност нищо друго освен *останките от народите, населявали преди това съответните земи и назовавани от гърци и римляни в дълги списъци: траки, гети, мизи, даки, агатирси* и т.н.“ – без колебание изтъква австриецът Вилхелм Обермюлер в своето историческо изследване „Произходът на маджарите – с въведение относно миграциите на келтите и днешните европейски народи“, издадено във Виена през 1872 г.

Най-справедливите в света

Очевидно и завърналите се тук „славяни“ вярно са произнасяли името „българи“. А *траките* също почитали коня и Конника. *Българите* не им отстъпвали по многовековен опит в държавното строителство – според ст.н.с. Петър Добрев когато те прехвърлили държавата си и отсам Дунав, те са донесли управленческа система с 37 нива на административните постове – факт, който според изследователя показва изключително развита държавна структура и съответно, изключителната ѝ древност. И в новата им столица южно от Дунав – Плиска – проличават както градостроителните традиции на българите, така и самочувствието им на могъщ народ. Те не предпочели високо непристъпно място, каквито има в изобилие по тези земи, а я построили сред полето на площ над 23 км² – най-голямата средновековна престолнина в Европа по това време. След първата укрепената линия навътре следва втори защитен пояс с крепостни стени, дебели 2,6 м и високи 10 – 12 м изградени от големи каменни блокове с бойна пътека и зъбери отгоре, външни цилиндрични кули на всеки ъгъл, а на всяка стена – по 2 петоъгъ-